

Aanbieders van beleggingsfondsen (banken en vermogensbeheerders) en beleggers in die fondsen hebben verschillende belangen. Een belegger wil een zo hoog mogelijk rendement, terwijl een fondsaanbieder een zo hoog mogelijke winst wil behalen.

Het belangenverschil tussen fondsmanager en belegger is wellicht minder duidelijk. Voor de fondsmanager is het beheer van het fonds vooral werk. Natuurlijk zal hij de kantjes er niet van af lopen, want dat kost hem zijn baan. Maar niet alles is zonder meer gericht op het halen van het hoogste rendement. Zijn variabele beloning is vaak meer afhankelijk van de winst van zijn werkgever of de groei van het beheerde vermogen en niet van de prestaties van het fonds.

Daarnaast kan hij in de verleiding komen om zijn kunde te laten zien door namens het fonds heel actief aandelen te kopen en te verkopen. Veel handelen zorgt voor

DE BELANGEN KUNNEN MEER OP EEN LIJN KOMEN ALS DE FONDSMANAGER NIET ALLEEN HET FONDS BEHEERT, MAAR HIER OOK ZELF IN BELEGT.

torenhoge transactiekosten die weer ten koste gaan van het rendement van het fonds en dus van de opbrengst voor fondsbeleggers.

Hoe kunnen die verschillende belangen nu meer op één lijn worden gebracht en weet je als fondsbelegger dat de fondsbeheerder zijn uiterste best voor je doet?

Eerst maar eens het belangenconflict tussen fondsaanbieders en beleggers. Dat kan aanzienlijk worden verminderd wanneer kosten die een aanbieder beleggers in rekening brengt veel afhankelijker zijn van de

prestaties van de aangeboden fondsen. Een fonds zou beleggers dus een lage vergoeding in rekening moeten brengen en pas meer geld vragen als de prestaties daar ook naar zijn.

De inkomsten van de fonds-aanbieder worden daarmee deels afhankelijk van het behalen van een goed rendement. Beide partijen zijn dan gebaat bij goede prestaties.

EIGEN GELD

De belangen van de fondsmanagers en de belegger kunnen meer op één lijn komen als de fondsmanager niet alleen het fonds beheert, maar hier ook zelf in belegt. Hij heeft dan een direct financieel belang bij het wel en wee van het fonds.

In de Verenigde Staten is het nu al vrij normaal dat fondsmanagers zelf geld steken in het fonds dat ze beheren. Uit onderzoek blijkt dat dit positief kan uitpakken voor beleggers. Het levert beleggers hogere toekomstige rendementen op terwijl de risico's lager zijn [zie kader p.12-13].

Een belang in het eigen

fonds kan een teken zijn dat de fondsmanagers beschikken over superieure informatie over de toekomstige performance van hun fonds of een extra stimulans krijgen om beter te presteren.

Door een belang te nemen delen ze in het neerwaarts risico; slecht presteren voelt de manager in eigen portemonnee. De uiteindelijke conclusie is dat belangen van fondsbeheerders de belangen met beleggers beter op één lijn brengt.

In de Verenigde Staten heeft de toezichthouder de noodzaak van dergelijke maatregelen onderkend. Daarom zijn beleggingsfondsen verplicht beleggers informatie te verschaffen over mogelijke 'eigen' beleggingen. Wat transparantie betreft kan Europa daar nog veel van leren.

DE SITUATIE IN NEDERLAND

Helaas kent Nederland geen verplichting voor fondsaanbieders om informatie over beleggingen door fondsbeheerders in het eigen fonds kenbaar te maken. Een mooie gelegenheid om zelf een onderzoek te houden on-

